Uredništvo v Gornji Radgoni, Spod. Griz štev. 7, I. nadstropje. Rokopisov ne vrača.

Izhaja vsak petek zjutraj in stane s poštnino vred za celo leto 60 K, za pol leta 30 K, za četrt leta 15 K.

Posamezna številka 1·60 K

Poštrina plačana v gotovini.

MEJNIŠKA STRAŽA

GLASILO OBMEJNIH SLOVENCEV

Upravništvo v Gornji Radgoni, Spod. Griz štev. 7, I. nadstropje. Telefon štev. 7.

Inserati: Ena šeststolpna petitvrsta (prostor 3 *mm* visok in 42 *mm* širok) 2 K. Pri večkratni objavi primeren popust.

Posamezna številka 1·60 K

50. štev. | Gornja Radgona, dne 16. decembra 1921. | III. leto.

Dvadeset i pet!

Toliko osovražena balkanska metoda „dvadeset i pet“ utegne dobiti svoj nad vse vzvišeni pomen, če bi se uporabljala nad krivci naših (t. j. jugoslovanskih) političnih neuspehov, posebno pa nad krivci naše notranje in zunanje državne uprave, bednega gospodarsko-političnega položaja, vzlasti valutnega razmerja našega denarja. Za vse te je je treba uvesti „dvadeset i pet“ po pravilih in določbah starega balkanskega kazenskega zakonika.

Kako pride pisec teh vrstic do tako energične sodbe? Poglejmo nazaj! Nedavno smo praznovali tretjo obletnico narodnega odn. državnega ujedinjenja. Ob tej obletnici smo se spominjali vseh dobrot, ki so nas srečavale do danes. Kaj smo videli? Ves čas živimo v neprestanih državnih krizah. Stranka izmenja stranko, izroča isti državno krmilo. Vladanje je postalo šport za nekatere. Interesi najširših slojev ljudstva so nekaterim malenkost. Poglejmo posledice takega ravnanja.

1. Naš ugled (ugled države kot take) na znotraj in zunaj je padel. Krivci te posledice — nezmožni državniki in profitovželjni predstavniki naše države — zaslužijo od ljudstva brez vsmiljenja petindvajset za vsak neuspeh, kozlarijo. Gotovo bi pomagalo.

2. Draginja narašča kakor grozeča povodenj v jeseni, ko prestopajo reke svoje bregove. V vseh državah pojema, pri nas raste, raste .... Pri tem trpi le delovno, kmečko ljudstvo; bogatina ne zadene. On ima dovolj, jemlje drugim, izžema malega človeka: delavca, kmeta, narekuje in navija cene, kakor mu bolje kaže. Uvedli so vse mogoče: posebna sodišča za verižnike, navijalce cen in urade za pobijanje draginje. Toda vse te naprave so voda v morje. Zadenejo le zopet malega obrtnika, reveža, ki se z delom svojih rok rine trudno skozi bedno življenje. Za krivce draginje zamišljam najizdatnejše sredstvo: Javno sredi trga našteti dvadeset i pet!! —

3. Naš denar . . . V naši sredini rastejo zakotne in javne menjalnice, ki imajo menda to nalogo, da naš denar oz. njegovo vrednost vničujejo. Vse spoštuje tuj denar, tujo valuto — zahteva isto, z njo trži in sklepa pogodbe. Tuje države vidijo, kako smo zaslepljeni, da ne spoštujemo sebe dovolj, zato nas tudi one prezirajo in dajejo prednost svojim novcem. Za vse valutne špekulante, zakotne bankirje in valutne verižnike, katere treba smatrati za najnevarnejše sovražnike naše domovine, veljaj za vsak poedini slučaj sodba: Dvadeset i pet! Ako poklicani faktorji tem elementom ne stopijo — ne na prste! — na glavo, se nam bo zgodilo z valuto kakor Avstriji, Poljski, ruskemu rublju i. t. d.

4. V državi kakor je naša bi se moralo v prvi vrsti upoštevati **delo**. Kdor ne dela, naj tudi ne je! Poseben zakon bi naj odpravil brezdelnost tudi imovitejših ljudi. Delo bi se moralo parcelirati tako, da ne bi posamezni stanovi imeli na dan 24 ur prostega časa. Za lenuhe take vrste bi se naj uveljavil zakon kakor za notorične lenuhe in postopače. Le ti so veliko krivi današnjem mizernemu položaju. Nemalo jih je, ki pohajkujejo; njih poklica nikdo ne ve, a vendar živé udobno. Nekateri imajo poklic, da se krijejo na zunaj in hipnotično slepe javno mnenje, v resnici pa so lenuhi, troti človeške družbe, izvržek. Tudi tem velja radikalno zdravilo: Dvadeset i pet! Pri odmeri kazni naj bi ne bilo osebnih ozirov, niti protekcije, najmanj pa ozir na kakoršen bilo stan ali položaj, ki ga slučajno zavzema tak lenuh. — Vrste poklicov so različne in vsak najde med ljudstvom dovolj priložnosti, da se udejstvuje vsaj kot naroden delavec, če le hoče. Delati je treba, to bo menda vsa skrivnost, delo in sicer pozitivno bo menda skrivnostni ključ do sreče.

5. Ubogim in preziranim so v prvi in najhujši sili obljubili neko agrarno reformo. Učena beseda zares; vzbudila je ogromno prahu in nepotrebnih komentarjev, pa še več nevolje. Zemlja je po božji pravici last onega, ki jo obdeluje. Ali bi naj bila. Od vsega kričanja in bleščečih prospektov so ostale obširne agrarne direkcije z velikanskim številom uradnikov. „Čas je denar“ — tega modernega pravila visokokulturnega sveta ne poznajo ti uradniki. Z dolgočasenjem si služijo kruh, kradejo Bogu čas, ljudstvu (sc. državi) pa denar. Tudi tem velja energična beseda: Dvadeset i pet! Da bi bolje zaleglo, morda na podplate! —

6. Nadalje bi bilo treba vzgojiti z opisano metodo vse one lastnike listov, časnikarje in urednike, ki vedoma pišejo neresnico, torej lažejo in varajo ljudske mase.

7. Prav posebno bi bilo koristno batinati tiste poslance, katere je ljudstvo izvolilo, na ne vrše svojih dolžnosti. Namesto tega uganjajo sleparije, begajo ljudstvo in hodijo po svoje dnevnice v Beograd.

8. Dvadeset i pet bi nadalje prisodil vsakemu državniku, ki ne pozna življenskih interesov svoje države in je posredno ali neposredno kriv, da smo mogli izgubiti dragoceno zemljo Primorske in Istre potom rapalske „pogodbe“ — nadalje Reko, Koroško, Baranjo. Radgono, dohode k našemu morju.

9. Vsem onim, ki s kričavo reklamo poveličujejo narod in domovino, ne storè pa zanje ničesar iz ljubezni, ampak iz gole dobičkaželjnosti bi za vsak poedini slučaj moral zakon našteti: Dvadeset i pet.

10. V deseto vrsto izvoljencev, ki so v polnem obsegu zaslužili to kazen pa štejem vse farizeje in demagoge, ki vedoma slepe ljudske mase ter jih vodijo v blazne utopije in vedoma ščuvajo proti redu in zakonom, ki morajo biti vzakemu državljanu sveti in nedotakljivi. — —

To, kar sem napisal ni nekulturno. To sredstvo bi ozdravilo naš čas od jetike, v kateri stokata narod in domovina. Zdravo sredstvo je to, če se uporablja v primernem času; nekulturno pa, če se zlorablja. Sporočam to javnosti, da o tem razmišlja in sodi! —

Avstrija in njen gospodarski položaj.

Zadnji nemiri na Dunaju so nam zaklicali ostri: Memento! Opozorili so ves svet na obupni finančni položaj države. Delavstvo je protestiralo proti ponovnemu podraženju najenostavnejše in najpoglavitnejše hrane: kruha. Demonstracije so dobile značaj ropanja in plenjenja kavarn in trgovin. Po uradni ugotovitvi znaša škoda miljardo kron.

Kako se je cigan izpovedal.

(Humoreska.)

To povest sem slišal nekje, zato je nisem opremil s svojim imenom. Pa nič zato. Čujte torej povest o ciganu, kako se je izpovedal. —

Pred leti je živel v hrvaškem selu cigan, ki je čutil nujno potrebo, da se da krstiti. Po letih mu naenkrat pade v glavo, da se mora svojih pregreh vendarle enkrat izpovedati. Napoti se k staremu župniku. Oglasi se v veži starozidnega župnišča, da povpraša staro gospodinjo župnikovo, če so gospod doma.

Vstopi v kuhinjo. Vse prazno. Na ognjišču pa vre velik lonec zelja in iz zelja se razširja preprijeten vonj vojenine: cela prasičja glava, okusno okajena, grešno-vabljivo dehteča je vrela v loncu kislega zelja.

Cigan, premeten od rojstva in zvit kot ovnov rog se previdno ozira naokrog in ko opazi, da je sam, potegne celo glavo iz lonca, vrže v škaf hladne vode in zmaši v svojo torbo. Torbo postavi ob zid in ponižno potrka na vrata župnikove pisarne. Nič. Hajde — si misli cigan in vstopi s torbo v sobo. — Komaj je torbo odložil na vidno mesto, že so švigale njegove ciganske oči poželjivo po vseh stenah, da bi kaj zabodle in odnesle. Zagleda župnikov klobuk in ga s cigansko spretnostjo vtakne za pas. —

V to vstopi gospod župnik nagloma in se začudi:

— Odkod prijatelj v tem času in čemu prihajaš k meni? —

Cigan mu razodene, da se hoče enkrat temeljito spovedati.

— Dobro. Premišljuj svojo vest, dokler najdem svojo štolo in dobro se pripravi.

Cigan pade na kolena, kakor spokornjen grešnik, skrije obraz v obe dlani, kakor da se je res poglobil v številnost svojih grehov. Skozi prste pa je že odkril nekje na steni uro, visečo blizu sebe a vendarle za župnikovim hrbtom.

Župnik pride s štolo, pa mu reče ljubeznjivo, naj poklekne kraj njega, sam se pa obrne stran in nagne uho, da posluša skesano izpoved ciganovo.

— Govori!

— Res se ne morem prav spominjati — začne jecljati cigan in zaprosi, naj ga gospod župnik izprašuje.

— Dobro, moj sinko. Povej mi, ali si kedaj kradel? —

— (Medtem je imel cigan župnikovo uro na piki in se mu je posrečilo, isto odrezati in spretno izmakniti.) —

— Govori vendar! Ali si kedaj kradel?

— Kradem, velečastiti!

— Vem, revček, da vsi cigani kradejo, ampak povej mi, si li ti kedaj kaj ukradel?

— Kradem — prečastiti!

— Dobro. Ne boj se! Ali me razumeš: Povej mi odkritosrčno, si li ti kedaj komu kaj ukradel, to te vprašam? —

— Sem, prečastiti!

— Tako se govori. No, kaj si kradel in komu?

— Duhovniku uro.

— Pa si jo vrnil?

— Ne, prečastiti!

— Pa vrni vendar lastniku! —

— Izročam vam uro, prečastiti, pa vrnite vi.

— Ne smem. Vrni uro lastniku!

— Pa prečastiti, saj sem mu ponujal, pa noče ure več.

— No potem je stvar čisto drugačna; uro lahko imaš brez greha.

— Tako sem si tudi jaz mislil — si oddahne cigan in vtakne ukradeno uro v žep.

— Kaj si še zagrešil moj sinko?

— Izgnal sem vam prasico iz zelja.

To je vsekakor resen dogodek, vreden da se upošteva. Brez krinke nam pojasnuje dejanski gospodarski položaj naše sosedne države: Avstrijska krona je skoro brez vrednosti, državni primanjkljaj iznosi nad sto miljard, draginja se stopnuje z vsakim novim padcem avstrijske valute, ki se bliža kurzu ruske valute. Kdo je temu kriv? Ne more se trditi, da sedanja vlada; kajti ista je storila vse, da ozdravi valuto in gospodarske razmere. Več ali manj so te prikazni posledica starih grehov. Avstrija je bila bolnik, ki še pričakuje pomoči. Toda ob prevratu, ko so vse takozvane nasledstvene države segle k delu, da se dvignejo iz smrdečega močvirja — je Avstrija mirno sedela in koketirala zdaj z Nemčijo, zdaj z Madžarsko, zdaj zopet z entento. Tudi danes se „rešuje“ po isti metodi in snuje načrt za načrtom: enkrat za podonavsko monarhijo, enkrat za alpsko monarhijo i. t. d. Ta politika je privabila tudi pustolovca Karla Habsburga na Madžarsko. Medtem je gospodarstvo propadalo, borzni špekulanti so si mencali roke in dunajska borza je postala slavna. — Kakor sem že mimogrede omenil, so avstrijski vodilni krogi uvideli, da bo treba v okviru sedanje državne oblike računati z neizprosnimi zakoni narodnega gospodarstva. Avstrijska hira na taki bolezni, pri kateri bi le umetne injekcije (vbrizganja) v oblikih novih kreditov od strani entente bolezen vsaj zategnili in tako ohranili bolnika pri bednem življenju. — Velikansko krivdo na obupnem gospodarskem položaju avstrijske republike nosi ententa, ki ne izplačuje kreditov, ampak vzdržuje le na Dunaju posebno komisijo, ki „študira“ finančni položaj Avstrije. V rokah entente je vsa usoda Avstrije. Zdi se, da je dosegla kriza svojo višino. Jesen je minula in zima bo gotovo poslabšala itak slabi gospodarski položaj in tako se bodo odigrali v sosedni državi za nas velevažni dogodki. Četudi nam Avstrija ni naklonjena, vendar moramo kot stvarni politiki vedeti, da ne bodo mogočne spremembe v okvirju avstrijskih mej ostale brez vpliva na sosedne države. — Že sedaj se opaža, da so kulturonosni vlastodržci, združeni v ententi zapisali v svoj program, da se tudi z nami poigrajo kakor z Avstrijo. Na to možnost bodimo oprezno pripravljeni.

Tedenske novice

Naročnikom, katerim nismo z zadnjo številko poslali položnic, smo poslali iste z današnjo številko. Obnovite naročnino in pridobivajte novih naročnikov! — Kdor ni dobil položnice ali želi isto imeti, naj nam sporoči po dopisnici.

Prihodnja številka bo imela božično prilogo. Kdorkoli hoče poslati kak slovstveni prispevek, naj stori to takoj. Obenem opozarjamo vse trgovce, obrtnike, gostilničarje, zadruge i. t. d. na to, da pravočasno vpošljejo naročila za običajna novoletna voščila svojim odjemalcem. Cenike pravočasno razpošljemo.

Za Obmejni tiskovni sklad je daroval g. R. Holz iz Maribora 40·— K. Dr. Ludvik Klobčič 21 K. Iskrena hvala.

Železnica Ljutomer—Gornja Radgona ne vozi, ker baje nima premoga, kar pa ne odgovarja resnici. Kakor smo se na merodajnem mestu informirali, ne zadene Južne železnice nobena krivda, ker je za to progo nakazanih iz rudnika Hrastnik 30 vagonov premoga, samo ljutomerski „podjetniki“ so tako podjetni, da ga ne marajo zvoziti iz Ormoža. — Če bi vlak enkrat vendarle začel voziti, bi prosili, da se promet tako uredi, da bi se upošteval vozni red in točnost. Zgodijo se slučaji, da mora biti stranka ob 9. uri na sodišču, ker pa mora vlak običajno v Radincih prej ko mahne proti Gornji Radgoni — na gulaž, se zgodi, da je stranka kontumacirana, ker ne pride ob pravem času. — Govori se, da so si vozni red izmislili v Ljutomeru in kar brez ozira na krajevne potrebe preložiti odhod vlaka za celo uro, ker se jim ne ljubi prej vstati. Tudi tu bo treba reda! —

Vsem naročnikom!

Vsled vedno bolj naraščajoče draginje smo prisiljeni, zvišati naročnino listu na 15 dinarjev = 60 K letno, polletno 7·50 din. = 30 K, četrtletno 3·75 din. = 15 K, mesečno 1·50 din. = 6 K, vendar ostanemo še vedno cenejši kakor drugi listi. Posamezna številka stane 40 para = 1·60 K, torej ne več 2 K kakor smo prvotno določili. Obmejni Slovenci! Zbirajte naročnike za „Mursko Stražo“! Oglašujte v njej! Uspeh bo zasiguran!

Preveč obzirnosti. Deputacija iz obmejnega ozemlja, katera se je pretečeni teden oglasila pri pokr. namestniku Hribarju, v zadevi transitnega prometa, ni odnesla baš najboljših vtisov. — Deputanti so pokr. namestn. natančno razložili vse težkoče, katere našemu ljudstvu prizadevajo Nemci ter je stavila konkretne predloge, kako bi se dalo Avstrijce prisiliti, da takoj izroče zadržano blago naših ljudi, da povrnejo vso škodo in pripuste tranzitni promet. Predlogov, ki bi po svoji ostrosti imeli takojšen uspeh, javnosti zaradi Nemcev ne moremo naznaniti. — Toda g. Hribar, kateri Nemcev in njih zlobe ter zvijače očividno še ne pozna, je izjavil, da teh ostrih sredstev ne mara vporabljati, temveč da hoče z Nemci še nadalje z rokavicami občevati. — Ako g. Hribar misli, da bo pri Avstrijcih dosegel s kakimi notami in diplomatskimi posredovanji kak uspeh, se jako moti. Kakor Nemci z nami, tako mi z njimi. Zob za zob! Še le tedaj bo uspeh.

Podpirajte Jugoslovensko Matico! Vsa šolska vodstva in orožniške postaje v Prekmurju, ki so dobili nabiralne pole od podružnice Jugoslovenske Matice v Murski Soboti in ki jih do sedaj še niso vrnili se naprošajo, da bi iste čimpreje vrnili na naslov podružnica Jugoslovenske Matice v Murski Soboti.

Velika brezposelnost v Kanadi. Naš častni konzulat v Montrealu (Kanada) poroča: V Kanadi vlada velikanska brezposelnost radi gospodarske krize, v kateri se dežela nahaja. Preko pol milijona delavcev je tu brez posla. Delavci se opozarjajo na to, naj ne hodijo iskat dela v Kanado, kjer bi ga gotovo ne našli.

Pisemske pošiljke vojnih obvezancev in na vojne obvezance so poštnine proste. Vsi na vaje poklicani vojni obvezanci imajo za čas, dokler traja vojaška dolžnost, pravico, da brezplačno pošiljajo in prejemajo pisemske pošiljke. Pisemske pošiljke, ki jih vojni obvezanci pošiljajo ali ki so nanje naslovljene, so torej proste poštnine.

Znati je treba. V Kragujevcu potrebuje država primerno poštno poslopje. V svrho je zelo pripravna zgradba tamošnjega hotela „Takovo“. Hotel je bil tudi na prodaj, a kupila ga ni država, ampak dva Belgrajčana, in sicer za 185.000 dinarjev. Od teh dveh kupuje sedaj poštno ministrstvo zgradbo za 660.000 dinarjev. Znati se mora. Pa naj si kdo drzne napisati, da je to — korupcija . . .!

Darovi Jugoslovanski Matici. Podružnica v Murski Soboti je prejela: Šolsko vodstvo v Črenšovcih vposlalo zbirko učencev II. razreda K 181·50 v. Šolsko vodstvo v Markovcih zbirko učencev I. in II. razreda K 102, III. in IV. razreda K 100, Shvatow Arkadij ruski podpolkovnik Čopinci K 40, Svetec Matija Čopinci K 6, Sukič Jurij, gostilničar Čopinci K 6; Šolsko vodstvo Prosenjakovci zbirka učencev K 147·20 v; Šolska mladina v Krogu K 60; Oddelek kr. državne policije v Murski Soboti K 235; Nikolaj Flisar učitelj v Gaberju poslal po pošti K 65; Šolska mladina v Satahovcih K 66; Po 20 K so darovali: Marija Vodopivec, učiteljica, Vilko in Drago Kotnik, učitelja ter Tratnjak Marko, posestnik — vsi iz Srednje Bistrice; Josip Ivezič, rez. potporočnik, Milan Rosič, kapetan — oba iz Gornjih Petrovc; Andrej Varga, učitelj iz Gornjih Petrovc K 40, Ivan Baganj, poštar iz Gornjih Petrovc K 40; Štefan Jakšič, gostilničar iz Gornje Bistrice K 36; učenci osnovne šole v Srednji Bistrici K 57; Marica Tratnjakova, učiteljica v Dolnji Bistrici K 20, Leo Cepuder, učitelj Melinci K 15, Savomira Kvedrova, učiteljica Dolnja Bistrica K 20, Matija Kanič, trgovec Črenšovci K 20, Marjeta Nemetty, poštarica Črenšovci K 10; Šolska mladina Dolnja Bistrica K 15. Nadalje so darovali: g. Fran Bükvič, trgovec v Pucincih K 40, g. Budin Murska Sobota K 8. — Pri veseli družbi v gostilni g. Horvata v Kapeli so darovali na dan Ujedinjenja: g. Horvat gostilničar K 118, gg. Pavlica, Zemljič, Pavlinc, gdč. Tonica Schmidlechner, Ida Grossmann, ruski general, gg. Smodiš in Tremel vsak po K 20, gg. Eilez in Smodiš po K 4, finančna kontrola iz Radinec K 100. V Beltincih se je nabralo na Miklavžev večer v veseli družbi pri g. Višnerju K 100. Plemenitim darovalcem iskrena hvala!

Prispevek k vprašanju draginje. Kako so si ministri povišali svoje draginjske doklade. Pri razpravah o proračunskih dvanajstinah do konca t. l. je naš poslanec protestiral proti temu, da se je v naredbi o teh dvanajstinah protiustavno poleg vsote 500 milijonov dinarjev za uradniške dnevnice votirala še vsota 160 milijonov dinarjev. Poslanec je nadalje napadal razpored uradniških dodatkov, ker so urejeni tako, da dobivajo višji uradniki sorazmerno višje dodatke kakor nižji, kakor bi nižji uradniki manj potrebovali od višjih. Ministri so sami sebi povišali draginjske doklade za 45 odstotkov več, kakor so imeli poprej. Čeprav so bili že poprej dobro plačani, imajo sedaj razen plače še 410 dinarjev dnevnic, 290 dinarjev draginjske doklade ter 120 dinarjev dnevnic kot poslanci, kar pa znaša skupno do 820 dinarjev na dan. (Torej 3280 kron!!) Nižjemu uradništvu in slugam seveda gospodje ne priznavajo tako visokih doklad za draginjo, čeprav je edino pravilno, da se draginjske doklade normirajo po želodcih, pa ne po šaržah! Poslanec je dobro povedal, ko je rekel, da pri nas gospodje ne delajo zato, da bi se draginja zmanjšala, ampak da bi se povečala. Čim večja draginja, tem ljubše kapitalistom. Poslančevi ugovori seveda niso pomagali nič.

Prevzetje avstrijskih vojnih posojil v državni dolg avstrijske republike. Avstrijsko zvezno ministrstvo financ je z naredbo z dne 10. oktobra 1921 za avstrijske državljane po-

---

— To vendar ni greh, — ga tolaži župnik. Prasé bi napravilo v zeljniku veliko škode. Še hvaležen ti moram biti za tako uslugo.

— Ah, kaj zato! se ponižno brani cigan. To je le moja dolžnost.

— No, kaj si še napravil?

— Snel sem klobuk pred vami, prečastiti — odvrne skesani cigan, a mislil si je „Snel sem klobuk s klina, predno me je zalotil!“ —

— V tem ne vidim greha. Še lepo je, da snameš klobuk pred menoj, svojim župnikom. — No, kaj še imaš na vesti? —

— Večjih grehov se pri najboljši volji ne spominjam, odvrne cigan in našteje par vsakdanjih grehov.

Ko je končal in dobil odvezo, se je jadrno zahvalil prijaznem gospodu župniku, pobasal torbo, zajahal svoje kljuse in izginil v sivo meglo. —

Zvečerilo se je. Stara župnikova gospodinja se je pripravljala, da ponese župniku večerjo pa zapazi v svoje nemalo začudenje, da ni svinjske glave.

— Prečastiti —, svinjska glava je izginila — javkala je vsa zbegana in žalostna.

— Tedaj se je zasvetilo staremu župniku v glavi: Ha, ha — izgnal je prasico iz zelja... Pa reče gospodinji navidezno miren:

— Nič zato; prinesi, kar imaš.

Nehote se spomni na žepno uro, katero je imel viseti na steni bližu klečalnika in na svoj klobuk na obešalniku. —

— E — nabrisal me je, premeteni cigan. Pa nič zato. — — —

Medtem je cigan prejahal lepo daljino in dolgi gozd ter se v poznem mraku ustavil pri boljšem kmetu in poprosil za prenočišče:

— Ali bi mogel ubogi popotnik tu prenočiti, četudi na senu ali slami? povpraša ganljivo-proseče in gospodar mu odgovori gostoljubno:

— I, kajpak, prostora dovolj za trudnega popotnika in njegovo živinče.

Postregli so mu še z večerjo in nakrmili konja ter odvedli za ograda kraj plota.

Pri hiši pa so imeli mlado deklo, o kateri so govorili, da je malo prismojena ali kaj sličnega.

Ko je cigan privezal konja in se vrnil v hišo, se je sezul, dal škornje in torbo dekli in zaprosil: — Obesi torbo kam in čevlje pristavi k ognju, sem brodil globoke struge, ves premočen sem.

— Le bodi brez skrbi, vse bo v redu! — je odgovorila dekla. Potem so šli vsi spat. Cigan je izborno zasmrčal in ko je dekla zjutraj prva vstala, pogledala je na vrt in videla, da je ciganovega konja raztrgal volk. Urno gre in pokliče cigana:

— He, konj ti je crknil. Volk ga je zaklal. —

— Kakšen volk? se prestraši cigan in gre gledat nesrečo. Ko je videl resnico, je spoznal, da mu ne kaže nič drugega, kakor peš mahniti po svetu. Poprosil je ves žalosten za škornje. Prismojena dekla mu jih prinese, pa same podplate in okove na njih.

— Dobro sem naložila in ker je bila prevelika vročina je koža zgorela in so le podplati ostali.

— Pojdi, prismoda prismojena je rentačil hišni gospodar, cigan je pa nekaj skesano mrmljal o dolgih laseh in kratki pameti in urno zaprosil še za torbo. Dekla mu isto prinese in začne pripovedovati, da je nekaj sumljivega škrtalo po torbi, pa da je mislila, da je miš ali kaj in je udarila parkrat z vso silo s svinjskim tolkačem po torbi, pa je potem vendar — utihnilo. — Cigan odpre torbo in vidi, kako nesrečno je končala župnikova ura, ki je z izdajalskem tiktakanjem vzbudila sum, da gloda po torbi miš ali podgana.

Ves žalosten in pobit krene na pot peš in bos. In ko je prehodil precej poti, je začel premišljevati, kako se je izpovedal. — V srcu pa se je kesal, pa je bilo bržkone prepozno.

daljšalo rok za prošnje glede prevzetja avstrijskih vojnih posojil v državni dolg avstrijske republike do 31. decembra 1921. Prošnje se naj vlagajo izključno pri kompetentnih avstrijskih davčnih uradih I. instance (davčna administracija oziroma davčni urad).

Dopisi

Gornja Radgona. (Prireditev.) Tukajšna Dekliška zveza je pod vodstvom preč. g. župnika A. Kocbeka priredila kratko, skromno, a iskreno slavnost v proslavo praznika Brezmadežne. Brez vsake reklame se je napolnila prostorna posojilnična dvorana. Slavnost je otvoril č. g. kaplan Ašič z mešanim zborom Ign. Hladnika „Upanje v Marijo“. Nato je ženski zbor prednašal ljubko Vodopivčevo „Ptici“. Temu je sledil slavnostni govor. V kratkih, jedernatih besedah je orisal vlč. g. župnik A. Kocbek pomen mladinske vzgoje in splošne izobrazbe, vzlasti vzgoje deklet po vzoru Brezmadežne. Njegova izvajanja so navzoči verno poslušali in mu koncem govora živahno pritrjevali. Zatem se je vršila igra — peterodejanka „V šoli križa“. Igrale so samo dekleta Dekliške zveze, ki so svojo nelahko nalogo skoraj brez izjeme proti pričakovanju dobro rešile. Kako dobro so igrale posamezne, priča, da so žele ploskanje med igro samo. Prireditev nam je dokaz, da je ljudska izobrazba v pravem tiru. Treba je le poguma, predvsem pa osvoboditve od malenkostnih predsodkov. V interesu izobrazbe preprostega ljudstva bo, da se večkrat vrše slične prireditve, poučujejo, obenem pa razvedrujejo delavnega človeka. Prireditev sama je bila nadaljevanje cerkvene slavnosti in interno-društvenega značaja za Deklijško zvezo. Želeti je, — in to bo za spoznavanje naše toliko osovražena krščanske mladinske organizacije mnogo pripomoglo — da se pri enakih prilikah povabi tudi ostalo občinstvo.

Gornja Radgona. V eni zadnjih številk smo poročali, na kako zvit način so naši demokrati hoteli ugonobiti gg. Kampuš in Dibelčar za njune občinske mandate. Toda kakor nobena krivica, tako tudi ta ni imela dolgega teka. Okrajno glavarstvo v Ljutomeru je razsodilo, da sta imenovana še nadalje občinska odbornika in da je bil način, kako se jih hotelo spraviti ob njune pravice, nepostaven. — Iz tega naši čitatelji zopet lahko vidijo, kako gotovi, v to baš poklicani ljudje spoštujejo pravico in postave. — Volilci pa čimdalje bolj spoznavajo, kedo je za njih in za ljudske pravice, in kedo proti njim. — Pri prihodnjih volitvah bo demokratska stranka izginila iz površja in tudi za samostojneže se nihče več zmenil ne bo.

Gornja Radgona. Na več dobro utemeljenih pritožb opozarjamo županstvo trga Gornja Radgona na to, da zabrani sankanje dece po bregu od cerkve bodisi na eni ali drugi strani. Za sankališča so primerni drugi kraji, ne pa splošno-prometni dohodi na javnih potih. Poleg vsega je gladko zdrsani breg življenju posameznikov nevaren! —

Gornja Radgona. Od časa do časa skrbijo gotovi ljudje za to, da ni v naši Dolgi vasi predolgočasno. Enkrat si izmisli kak komesar, da je treba „karlistovske klerikalce“ pretipati, ali je njih orožje v redu, potem ukrade nekdo sladkor; prepirata se dva — tatu pa „ni“; za spremembo ustrelijo kje kakega reveža, ali pa obesijo intakodalje. . . . Prošli teden pa sta sestala nekje — (saj vedó vsi, kje) dva zelo različna človeka: Eden je baje dvajsetkraten berač, drugi pa po lastnem zatrdilu dvajsetkratni miljonar. . . V resnici nista oba ne eno, ne drugo. Stopila sta si v lase in rešila beraško odn. miljonarsko čast v kratkem dvoboju — „Hec mora biti“ je rekel ob neki priložnosti cigan. Pisec teh vrstic ni klerikalec in prosi uredništvo, naj bo tako dobro in opozori davčno oblast na „dvajsetkratnega“ miljonarja, katerega je treba, ker ima preveč — malo bolj „poštucati.“ —

Čudno postopanje obmejne straže. (Dopis.) Dne 9. t. m. sta prišla 2 Prekmurca iz vasi Tropovci pri Tišini v Gornjo Radgono, da prevzameta pri usnjarju g. Žilavcu v usnje predelane kože. Iste sta tudi dobila in se napotila domov. Tropovci leže v Jugoslaviji in Gornja Radgona menda tudi (vsaj do danes). Da pa utegne to biti drugače, vam bo izpričal sledeči dogodek: Moža sta v dobri veri, da hodita po jugoslovanskih tleh nesla ustrojeno usnje kot svojo lastnino domov. Ko prideta že blizu Petanjskega broda, ju zaustavi obmejna straža, aretira in žene v Gornjo Radgono. Po poizvedbah sta se baje posluževala poti-bližnjice, ki pa teče tudi po jugoslov. tleh, česar bi ne smela storiti ker bajé obstoji naredba, ki prepoveduje pasirati murske bregove v širini od 150 m od rečine struge. Ta naredba, ako faktično obstoji, še ni bila nikjer razglašena. — Ko so torej oba reveža prignali v Gornjo Radgono, se ni naenkrat nikdo našel, ki bi bil kompetenten („nadležen“) da reši kočljivo zadevo. Dasi so se osvedočili, odkod sta moža in odkod imata usnje, so ju gnali od Poncija do Pilata in brez uspeh. Okoli 3. ure pop. sta prišla v Gornjo Radgono nazaj in bila prisiljena, ostati čez noč „pod varstvom“. Le usmiljenosti orožnikov gre zahvala, da sta reveža dobila nekako prenočišče. Mesto, da bi oba bila najdalje tekom pol ali recimo ene ure odpravljena, sta morala čakati na naslednji dan do pol 10 ure zjutraj „dok se gospodin probudi“. Smela sta izjemno milostno večerjati v gostilni. Preprosti Prekmurec, ki je občutil očividno krivico je ogorčeno in po pravici pripomnil: Tako nas ne boste naučili ljubiti Jugoslavijo! Opozarjamo merodajno oblast, da pouči odgovorne funkcijonarje obmejnih straž, kako je treba postopati s civiliziranimi ljudmi. Nehajte enkrat z barbarskim postopanjem, ki nam samo škoduje in prav nikomur ne koristi. Na naši severni državni meji mora biti vzoren red, ki bo vzgled, kako mora država varovati svoj ugled. Ce bo nered že na mejah, kaj pa bo potem v okvirju teh mej? —

Kapela. Čebelarska podružnica pri Kapeli ima občni zbor v nedeljo 18. t. m. popoldne ob 2 uri v gostilni v „Židu“. K polnoštevilni udeležbi vabi odbor.

Ivanjci. Pred mariborsko poroto, ki je počela dne 12. t. m., je bil prvi dan obsojen na 18 mesecev težke ječe krojaški pomočnik Peter Zorko iz Ivanjc, ki je dne 25. sept. t. l. med nekim pretepom v Ivanjcih, katerega so se udeležili 18 letni fantje, udaril pos. sina Matija Vrbnjaka iz Grabonoša z drogom po trebuhu s tako silo in tako nesrečno, da mu je pretrgal tenko črevo in je Vrbnjak po 3 dneh vsled vnetja trebušne mrene umrl. Da Zorka ni zadela hujša kazen, je pripisovati zlasti dejstvu, da ga je Vrbnjak kot prvi z nožem napadel in lahko ranil. — Istega dne je stal pred poroto Filip Rauter iz Segovc, ki je v jeseni zažgal gospodarsko poslopje svoje žene v Segovcih iz maščevalnosti, ker sta žena in sin slabo ž njim ravnala. Zvečer je prišel domov, žena ga ni pustila v hišo, on pa jé užgal neko cunjo in jo podtaknil pod slamo, vsled česar je izbruhnil požar in upepeljil celo poslopje razen hiše in živine. Obsojen je bil vsled važnih olajšilnih okolnosti samo na 3 leta težke ječe.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Ljutomerska davčna oblast je precej zmešana ali kali. Že zadnjič smo poročali, da je zahtevala od nekega malega obrtnika 240.000 K davka. Toda eksekucija je dognala, da ima ta posestnik komaj 119.000 K premakljivega premoženja. Kaj torej stari, modri g. Perne? Pošlje ubogemu davkoplačevalcu novo terjatev za novih 120.000 K. Pernetova logika je tale: Ker ta človek ne more plačati 240.000, bo pa lažje plačal 360.000. Ali razumeš to logiko, dragi bralec? — Ne to ni več balkansko, to je že upravnost culukafrsko! Če ta človek ne spada na Studenec, potem nihče. Ali se mu hoče pridružiti še dopisunček „Kmetijskega lista“, ki sliši na ime Janko? (Čemu norišnica?! Da bi država skrbela zanj in ga krmila za brezdelje? Za tako modelirane ljudi bi bilo res najuspešnejše balkansko zdravilo: Dvadeset i pet! Uredn.)

Sv. Jurij ob Ščavnici. Naša občina je že od nekdaj v narodno-naprednih, zdaj seveda samostojnih rokah. Njen šribar s paznim očesom motri in tudi včasih pokritizira javno baje premalo razvito in očito narodno čutenje in kazanje narodnega mišljenja ob raznih državnih praznikih od strani naših somišljenikov kajpada županov. Mislili smo, da v njegovi občini gotovo ni ničesar več, kar nas spominja nekdanjih vsenemških časov. Pa smo se hudo zmotili. Kdor ne verjame, naj gre pogledat napisa v Blagušu. Tam se še zmiraj blišči v blaženi nemščini dični napis: Ort Wlagusch i. t. d. Pa še vsevedni in vsevidni g. velenarodnjak v teku 3 let ujedinjenja niso imeli toliko časa, da bi si ogledali ta ostanek staroavstrijskih prismodarij ter ga vsaj zamazali, če že ne čisto odstranili? Požurite se no; drugače smo prisiljeni misliti, da želite od Korlna ledrno medajlo!

Veržej. Gosp. urednik malokdaj dobite kak dopis iz našega starodavnega trga, zato Vas prosim, da to moje poročilo objavite. — Ko je minula svetovna vojska, se je naše bralno društvo na novo oživelo; delovalo je, da se je bilo kar čuditi; toda letos spomladi se je utrudilo in zaspalo — in spi — trdo spanje pravičnega. Želeti je, da se kaj kmalu naspi. — Most čez Muro bo kmalu zgotovljen ako ne bo premočna (prehuda) zima. Železnica od Sobote proti Ljutomeru pa bo najbrž zadremala morebiti za sto let ali pa za vedno kak se sliši. (Železnica ne bo zadremala, ampak bo gotovo zgrajena če ne vaša pa druga. Le potrpite. Potrpljenje dela čudeže, pa bo še prepotrebno železnico. Zdravi! Uredn.) —

Ljutomer. Dramatično društvo v Ljutomeru je po svojih letnih počitnicah pričelo zopet svoje delovanje. Vzradoščeni smo bili, ko smo čitali na lepakih, da se vprizori 8. t. m. narodna igra „Divji lovec“. Igra se je igrala trikrat zaporedoma z najboljšim uspehom. Vse uloge od rihtarja Zavrtnika do revčeka Tončeka so bile res v najboljših rokah; sploh so vsi igralci in igralke zadovoljivo izvršili svojo nalogo. Dokaz zanimanja Ljutomeržanov za gledališke predstave je svedočila vedno polna dvorana občinstva. Vsa čast — vodstvu društva — vsa čast požrtvovalnim diletantom in diletantinjam. Konečno kličemo — le kmalu zopet kaj enakega!

Ljutomer. Smrtna kosa. V nedeljo smo tu pokopali hotelirja g. Mat. Stermana, ki je podlegel dolgotrajni, zavratni bolezni, star 62 let. Pokojnik je bil tast sodnika g. dr. Dolničarja ter rodom Pristavčan. — V pondeljek smo pa kar dva mrliča imeli, Marijo Jelenovo iz Noršinec in Filipa Lešnika iz Pristave. Vsem večni mir, domačim pa našo sožalje! — Sprememba v uradništvu. Okr. sodnik g. dr. T. Turato je premeščen v Gornjo Radgono, na njegovo mesto pa pride iz D. Lendavé g. dr. Gaber, g. sodnik dr. Dolničar pa odide v Ptuj. — Stanovanjski urad v Ljutomeru se opozarja, da najbolj intenzivno pregleda stanovanja nekaterih večjih hišnih posestnikov, ki imajo za dve družinski osebi kar po 5 ni še več sob na razpolago. Drugič odkrijemo dotičnike, kateri se tako pardonirajo. Naj se pravično postopa! Za obrtnike se res premalo stori, kajti v zakotju se ne morajo razvijati, dočim imajo delavci i. dr. stanovanja v najbolj prometnih ulicah.

Apače. Izprememba okolišev pošt Marija Snežna in Apače. S 15. decembrom t. l. se izločijo občine Drobtinci, Podgorje. Konjišče in Žiberce iz okoliša poštnega urada Marija Snežna in se priklopijo s 16. decembrom t. l. okolišu poštnega urada Apače. Hkrati se razširi selska dostava pri poštnem uradu Apače na kraje Žiberce, Miethsdorf, Drobtinci, Aublik, Podgorje in Konjišče. Dostavljalo se bo v teh krajih vsak torek, četrtek in soboto.

Gospodarstvo

Sladkorna industrija v Hrvatski in Sloveniji. Preizkušnja sladkorne pese na sladkor potom državnega kmetijskega zavoda v Ljubljani je pokazala, da je imela letošnja, v brežiškem okraju zrasla pesa in sicer v težki zemlji 17.30%, v peščeni 19.10%, v videmski občini 19.54%, v krški občini 16.10%, v novomeški okolici 17.85 do 18.23% sladkorja. Sladkorna pesa je imela letos približno za 1—1½% več sladkorja, kakor ga je imela lani. Ti prvi poizkusi s sladkorno peso dokazujejo, da je zemlja in klima dolenjskih poljan zlasti Posavja, kakor vstvarjeni za sladkorno peso. Ker pri današnjih razmerah na Slovenskem samem ni mogoče dobiti dosti zemlje za kulturo sladkorne pese, ko posebno kmetje pri sedanji draginji poljskih pridelkov ne bodo radi začeli z neznano jim kulturo sladkorne pese, je mogoče ustanoviti sladkorno tovarno le v zvezi s Hrvati tako, da bi za skupno sladkorno tovarno pridelovali peso razven onega dela naših kmetovalcev, ki so za napredek našega gospodarstva, tudi naprednejši del hrvatskih kmetov in veleposestniki. Izvedba agrarne reforme dela tudi na Hrvatskem preglavice. Ker se je pri prejšnjem racijonelnem obdelovanju zemlje pridelalo najmanj 4—5krat toliko žita, kakor se ga pridela pri sedanjem obdelovanju, bi se dal doseči kompromis med nameravanim podjetjem in zakupniki agrarne reforme na ta način, da bi dobivali oni zakupniki agrarne reforme, ki zemlje sami ne morejo obdelovati, odškodnino zato, da odstopijo zemljo v korist sladkorne industrije, in sicer toliko žita, kolikor bi ga na odstopljenem zemljišču sami pridelali proti plačilu ene četrtine ali petine kurzne vrednosti dotičnega žita, ali pa tako, da se prepusti vsaj upravi nameravane sladkorne tovarne pravico prostega dogovora z zakupniki agrarne reforme glede odškodnine zato, da prepuste zemljo v korist nameravani sladkorni tovarni. Dne 17. decembra 1921 do-

nerazdrljive kaučuk-pete za čevlje.

poldne ob 11. se bo vršila v dvorani gospodarskega društva za Hrvatsko in Slavonijo v Zagrebu anketa interesentov iz Hrvatske in Slovenije glede ustanovitve skupne sladkorne tovarne za Hrvatsko in Slovenijo, katere ankete se udeležita tudi obe pokrajinski oblasti po svojih odposlancih.

Poziv! Dne 7. decembra se je oglasila pri pokrajinskem namestniku g. Hribarju v Ljubljani deputacija Iz Gornje Radgone in drugih obmejnih krajev. Prosila je, da naša vlada izsili od Avstrijcev z lepa ali s silo tranzitni promet in izročitev zadržanega blaga. G. pokrajinski namestnik je deputaciji izjavil, da si vlada v tem oziru mnogo prizadeva, da bo na podlagi od deputacije predloženih mu pritožb in predlogov na novo intervenirala in da upa na uspeh v doglednem času. Kar se tiče tranzitnega blaga, katerega so Avstrijci pustili prepeljati v njihovo državo, a izvoz sedaj zadržujejo, je pokrajinski namestnik izjavil, da je Avstrija za vso s tem nastalo škodo odgovorna in jo bo morala plačati. Zato pozivamo vse prizadete, katerim so Avstrijci zadrževali ali še zadržujejo blago v Radgoni in ga ne puste preko meje, da natančno ugotovijo vso nastalo škodo ter isto nemudoma sporočijo uredništvu našega lista. Tozadevne prijave morajo obsegati sledeče podatke: 1. Od koga in kedaj je dospelo blago v Radgono. 2. Koliko in kako blago. 3. Kedaj so Avstrijci zabranili izvoz. 4. Koliko znaša vsled zadrževanje blaga povzročena škoda. Škodo treba natančno dognati in podrobno navesti. (Koliko na železniški ležarini, koliko vsled pokvarjenja morebiti tudi vsled kraje blaga, koliko na raznih zastonj opravljenih potih in vožnjah, na zgubi obresti ali dobička i. t. d. i. t. d.) Vsi ti podatki se se bodo natančno zbrali ter v posebni vlogi sporočili vladi, katera bo izterjala škodo. V Radgoni leži baje okoli 25 vagonov različnega za Jugoslovane namenjenega blaga, največ za trgovce v Murski Soboti. Pozivamo torej vsakega, kdor je prizadet, da pošlje takoj svojo svojo natančno prijavo. Na prijave, katere ne dospejo vsaj do 25. decembra, se ne bomo ozirali.

Plačevanje davkov. Od 1. januarja 1919 do 10. oktobra 1921 sta imeli plačati Srbija in Črna gora 149,137.610 din. davkov, Slovenija 145,909.750, Bosna in Hercegovina 134,025.000, Hrvatska s Slavonijo 167,320.000 in Dalmacija 9,645.820 din. davkov, dočim iz Vojvodine ni natančnih podatkov. V tem času je plačala Srbija 155,113.000 din. davkov. Toliko je bilo vplačano doslej v 73 finančnih upravnih okrožjih, dočim so rezultati iz 16 upravnih okrožij še neznani. Slovenija je vplačala 97,407.650, Bosna in Hercegovina 89,588.560, Hrvatska s Slavonijo 136,879.500, Dalmacija 9,652.500, Vojvodina 143,543.790 dinarjev. Kar se tiče davka na zemljišča, je vplačala Srbija leta 1919. 6,438.178 dinarjev, nove pokrajine pa 1,632.128 dinarjev. V letih 1920. in 1921. je plačala Stara Srbija 103,187.160 dinarjev.

LEPOTA

kože, obraza, vratu, rok, tako kakor tudi lepa rast las, se morejo samo skozi razumno nego lepote doseči. Tisočera pripoznanja so dospela od vseh dežel sveta za lekarnarja Fellera:

„Elsa" lilijno mlečno milo najbolje blago, najfinejše „milo lepote"; 4 kosi z zamotom in poštnino 98 K.

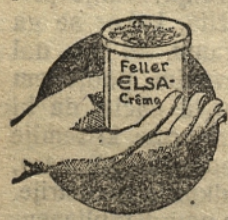

„Elsa" obrazna pomada odstrani vsako nečistost kože, solnčne pege, zajedance, nabore, itd., naredi kožo mehko, rožnato-belo in čisto; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštnino 52 K.

„Elsa" Tanochina pomada za rast las krepi kožo glave, preprečuje izpadanje, lomljenje in cepanje las, zaprečuje prhut, prerano osivelost itd. 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštnino 52 K.

Prodajalci ako naročijo najmanj 12 kosov od ednega predmeta dobijo popust v naravi.

RAZNO: Lilijno mleko 15 Kr.; Brkomaz 8 Kr.; najfinejši Hega-puder Dr. Klugera v velikih originalnih škatljah 30 Kr; najfinejši Hega zobni prašek v patent škatljah 30 Kr.; puder za gospe v vrečicah 5 Kr.; zobni prašek v škatljah 7 Kr.; v vrečicah 5 Kr.; Sachet dišava za perilo 8 Kr.; Schampoon za lasi 5 Kr.; rumenilo 12 listkov 24 Kr.; najfinejši parfum po 40 in 50 Kr.; Močna voda za lase 58 Kr. Za te razne predmete se zamot in poštnina posebej računa.

Eugen V. Feller, lekarnar, Stubica donja, Elsatrg št. 326, Hrvaško.

Obmejni Slovenci! Žrtvujte ob priliki društvenih prireditev kako svotico za Obmejni tiskovni sklad!

Najnovejše.

Položaj u Beogradu.

Ministrska kriza še vedno ni rešena. Mandat za sestavo nove vlade je bil poverjen Davidoviću z izrečno nalogo, da sestavi vlado, ki bi mogla delati s parlamentom. V svrho tega je g. Davidović konferiral z načelniki vseh strank. Radikalci so odklonili ponudbo g. Davidovića glede razdelitve portfeljev. To znači, da hočejo radikalci krizo zavleči še za nekaj dni. G. Davidovič je konferiral tudi z načelnikom Jugoslovenskega kluba dr. Koroščem, s katerim pa se je v mišljenju popolnoma razdvojil, ker stavi Jugoslovanski klub kot pogoj za vstop v vlado revizijo ustave. Iz tega je razvidno, da Jugoslovanski klub ne bo vstopil v Davidovićevo vlado. Nato je Davidović poročal kralju o položaju. Kmalu nato je kralj pozval k sebi tri generale vojnega ministra Zečevića, bivšega ministra generala Hadžića in generala Dragutinovića. Posvetoval se je z njimi, kako bi se dalo hitro in temeljito ozdraviti razmere v vojni upravi.

Listnica uredništva.

Sv. Jurij ob Ščavnici (dopisniku glede davčne oblasti): Priobčujemo spremenjeno, ker bi bilo po izvirniku žaljivo in bi poleg vsega ne pripomoglo prav nič k zboljšanju kričečih razmer. Zagotavljamo prizadete, da se kritična zadeva in še marsikaj več preiskuje potom merodajne instance ravno na inicijativo nanašega lista. Bog živi! — **Gornja Radgona** (dopisniku notice „človek brez posla"): Sličnih stvari dobivamo več. Pri najboljši volji vam ne morem dati pojasnila o skrivnostnem poklicu znane vam osebe. Ena verzija pravi, da je tihotapec, druga mešetar, tretja zopet nekaj drugega. Glavno je, da ima dohodke in da udobno živi in vzgaja plemenito pasjo pasmo. Izkušnja uči, da pride vse na dan in tako se tudi v tej stvari uresničijo domnevanja nekaterih, da bodo doživeli komedijo Spazzapan, II. dejanje z zanimivimi zapetljaji. Gospod, ki mu stoji blizu — utegne izgubiti svoj ugled. Sicer pa z ničlami brez številk računati, je potrata časa. Človek, ki je špekulativno menjal tri stranke je za svoje „zvanje" izborno kvalificiran. Ako izveste kaj pozitivnega, nam poročajte! — (Dopisniku glede bahavega „Miljonarja"): Pride v izpremenjeni obliki. — **Veržej:** Oglašujte se pogosteje in agitirajte za svoj list! Zdravi! — **Sotrudnikom:** Kdor želi za bož. prilogo poslati kako povestico ali sploh kak prispevek, naj to nemudoma stori! — Agitirajte za list. Pošljite nam naslove onih, ki ne poznajo našega lista ali pa imajo o njem predsodke. — **G. I. —k, Sv. Jurij ob Ščavnici:** Za božično in novoletno številko nerabno. Hvaležno odklanjamo. Podlistek morda ob priložnosti. Te vrste gradiva je v uredništvih vedno več kot dovolj. — **F. J. Stanetinci:** Žalibog nerabno, ker je veliko napak in zelo slabo sestavljeno in se tudi popraviti ne da. Podlistek, posebno tak posvečen kakemu pokojniku mora biti kolikor — toliko lepo sestavljen, česar ne zna vsak. Pa brez zamere. — **Ljutomer:** Za to številko prepozno. Pride pride prihodnjič vse. Zdravi! — **Ostalim:** Isto. —

Nekoliko kapljic od lekarnarja Fellera prijetno dišečeg „Elsafluida" daje najboljšo antiseptično vodo za usta in zobe. Tudi za negovanje kože na glavi, tudi kakor dodatek k vodi za umivanje, za prijetno delujoče drgnenje hrbta, nog, rok in celega telesa priljubljen. Dobiva se povsod kjer francosko žganje ali s pošto od lekarnarja E. V Fellera, Stubica donja, Elsatrg št. 326, Hrvaško.

Kupi se hiša

z malim posestvom vred, najrajši na deželi v gornjeradgonskem-ljutomerskem ali ptujskem okraju. Hiša pripravna za trgovino poleg glavne ceste ali farne cerkve. Ponudbe na **I. L.** poštno ležeče Križevci pri Ljutomeru.

Josipina Pleško, šivilja v Gornji Radgoni, Spodnji Griz št. 16, nasproti pošte, ima v svoji delavnici naprodaj zgotovljene obleke, zimske bluze, moško in žensko perilo, obleke za otroke itd. po najnižji ceni.

Prodam glasovir

v Murski Soboti. Cena 20.000 dinarjev. Naslov v upravništvo Murske Straže.

Sprejme se

zanesljiv majer pod dobrimi pogoji. Naslov pove uprava Murske Straže.

Proda se

takoj posestvo tudi mlin in žaga in majhne reči od 50 tisoč kron naprej keri želi kaj kupiti poceni naj se oglasi takoj osebno pri **Jakobu Stumpf v Ločah pri Poljčanah.**

Jako lepo pohištvo!

Oprema za eno vilo, 6 sob, kuhinja in dr. proda radi izselitve skupno ali tudi posamezne sobe **Dr. Viktor Dostal zdravnik v Radincih.**

TISKARNA PANONIJA GORNJA RADGONA

priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstnih pisarniških in šolskih potrebščin; vseh barv svilenega in krep-papirja; novodošel pis. papir v kasetah in v mapah

KNJIGOVEZNICA - KNJIGARNA - TRGOVINA S PAPIRJEM IN PISARNIŠKIMI POTREBŠČINAMI na drobno in debelo - ZALOGA ŠOLSKIH KNJIG

POSOJILNICA V GORNJI RADGONI

r. z. z n. z.

sprejema

hranilne vloge

ter jih obrestuje po

4%

Obresti pripisuje brez posebnega naročila koncem decembra h kapitalu;

daje

posojila

na vknjižbo, na poroštvo, menice tekoče račune, vrednostne papirje, raznovrstne trgovske kredite, akreditive;

sprejema od svojih strank kot vloge hranilne knjižice in plačuje za nje terjatve drugih denarnih zavodov;

dela prošnje za vknjižbo posojil **brezplačno;**

plačuje rentni in invalidni davek sama ter ga ne odteguje vlagateljem;

posreduje pri izmenjavi tujih **valut (tujega denarja),** vnovčuje čeke ter izvršuje vsakovrstna nakazila;

daje vsa v denarno stroko spadajoča pojasnila in kreditne informacije brezplačno.

Uradne ure vsak delavnik od 8.—12. ure.

Uradni prostori v lastni hiši, glavna cesta št. 14 ob kolodvoru.

Račun čekovnega urada v Ljubljani, št. 10.593. — Telefon št. 3.

Izdaja: Konzorcij „Murska Straža". Odgovorni urednik: Roman Bendé. Tisk: Tiskarna Panonija v Gornji Radgoni.